

Alphabetū diuini amoris: varios tradēs
modos ⁊ vias secūduz diuersos alphabe
ti ordines: quibus humana mēs in deum
eueatur: **Feliciter Incipit.**

¶ Proemium

Ad honorem omnipotentis dei aliquos
modos ⁊ vias pro eleuatione mentis in
deū: ppono cōscribere. Et quāuis hoc
nō sit currētis neq; volētis sed dei mise
rentis: tñ cū dei adiutorio habitis exercitijs ⁊ mo
dis: multo facili⁹ potest se quis eleuare. Unde pri
mo sciendū: q; diuersi diuersas ponūt dispositiones.

¶ Beatus Anselmus in suis meditationibus inei
pit per viam timoris: Et hec est via inchoatiua.

¶ Beat⁹ Dionys⁹ ponit tres vias: scilicet purgati
uam: qua primo homo purgat ⁊ mundat ꝑscientiā
suā per penitentiā. Viā illuminatiuā: qua scz se hō
accendat in amorē dei ꝑ memoriā et gratitudinem
beneficiorū dei. Quia sic dicit Augustin⁹ in medita
tionibus suis: Ad deū diligēdum: nihil tantū valet
sicut beneficiorū eius frequēs meditatio. Tertia est
vniūtiua: qua homo ꝑ amorosam cognitionē ⁊ adhe
sionē vnit sūmo bono: cōgratulādo ꝑfectiōib⁹ suis:
et totū se ei intime subiūciendo ꝑmprissima volun
tate. Beatus Benedictus ponit viā instructiuā.

¶ Albeato Gregorio elicīf modus exēplatiuus.
Bernardus Cassiensis dicit q; oportet: Primo me
ditari que inducūt timorē. Scōdo que puocāt imi
tationē ad vitā sanctorū. Tertio ea q̄ inducūt spem

futuroꝝ et gaudia sanctoruꝝ. ¶ **Ite** **Johānes** **Ber-**
son cancellarius parisiensis dicit: q̄ ad dei timorē p
uenit per p̄punctionē: admirationē ⁊ exultationē.
Bonauētura dicit q̄ ad h̄ valent tria: scilicet diuina
reuerentia: orationū suffragia: ⁊ beniuolētia: h̄ ē: q̄
homo reputet se indignum tot ⁊ tanta beneficia a
sūmo bono percepisse: offerens bonā uolūtatem su
am ad gratitudinē oīm. ¶ **Ite** **Beato** **Hieronimo**
potest ascribi uita pegrinatiua: hoc est: q̄uo domi
nus **Iesus** in hoc mūdo uita duxerit tanq̄ pegrini
nus. **Beato** **Ambrosio**: uia p̄patiua. **Sācto** **Frā**
cisco: uia cōpassiua. ¶ **Sācto** **Bernardo**: uia affecti
ua. **Beato** **Augustino**: suplatiua. **Hugoni**: oratiua:
Sācto **Gregorio**: exultatiua. ¶ **Est** tñ ueruz: q̄ q̄
libet eoz plures uias habuit. S̄ he quasi exempla
riter eis ascripte sunt. **Et** quia diuersi amatores di
uersis mouent̄ modis: ideo diuerse hic ponunt̄ uie.
¶ **In** generali tñ sciendū est: q̄ uolens uidere dilec
tū suū **Iesū**: **Primo** mundet oculos si sunt turbidi
aut tepidi: **Et** hec ē uia purgatiua. **Deinde** si sūt te
nebze: accēdat lucernā ut clare ipsū uideat: **Et** h̄ est
uia illuminatiua. **Deide** appropinquet: ⁊ p̄ reueren
tia p̄cidat āte pedes ei⁹. **Deiceps** eleuat̄ a dilecto:
porrecta ei manu. **Deinde** suscipit̄ ad osculū pacis.
Deinde affabiliter ei loquit̄: cupit̄ semp manere cuz
eo: liquescit̄ in eius p̄ntia: languescit̄ in ei⁹ absentia:
querit̄: uocat̄. suspirat̄. **Inuentū** denuo tenet̄: in ei⁹
amore ardet̄: alia fastidit̄: soli illi adherere uolēs: **Et**
hec est uia unitiua. **Et** post longū temp⁹ in eo qui
etatur: ita ut in pace factus sit locus eius. ¶ **Ex** his
⁊ alijs p̄nt̄ elici q̄ndecū uie p̄cedētes ī amorē dei. **Et**